

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briseļē, 2009. gada 4. decembrī
(OR. en)**

**16917/1/09
REV 1**

LIMITE

**CO EUR-PREP 1
POLGEN 228**

PIEZĪME

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Saņēmējs: Padome

Temats: *Eiropadome (2009. gada 10. un 11. decembris)*
– *Secinājumu projekts*

Pielikumā pievienots secinājumu projekts, kurus iecerēts pieņemt Eiropadomes 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē.

o

o o

Eiropadomes sanāksmi ievadīja īss Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* kunga sniegts ziņojums, kam sekoja viedokļu apmaiņa.

o
o o

I. Institucionāli jautājumi

1. Eiropadome pauž gandarījumu par to, ka 1. decembrī stājās spēkā Lisabonas Līgums. Šis Līgums Savienībai nodrošina stabilu un noturīgu institucionālo sistēmu, un tas dos iespēju Savienībai visu uzmanību veltīt turpmāko pārbaudījumu pārvarēšanai.
2. Zviedrijas prezidentūras laikā paveiktais intensīvais sagatavošanas darbs, kā izklāstīts prezidentvalsts ziņojumā (dok. 17033/1/09), Līgumam ļāva stāties spēkā bez jebkādiem sarežģījumiem. 1. decembrī *Herman Van Rompuy* kungs stājās Eiropadomes priekšsēdētāja amatā, bet *Catherine Ashton* kundze kļuva par Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos.
3. Eiropadome – atbilstīgi prezidentvalsts ziņojumam, ko tā apstiprināja 2009. gada oktobrī – aicina Augsto pārstāvi pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumus par Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību, lai tos kopā ar visiem saistītajiem tiesību aktiem un budžeta dokumentiem varētu pieņemt līdz 2010. gada aprīļa beigām. Sagatavošanās darbs būtu jāturpina pašreizējā sistēmā.
4. Eiropadome atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir uzsākusi sabiedrisko apspriešanu par pilsoņu iniciatīvu. Tā aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai to varētu pieņemt 2010. gada pirmajā pusē.

(tekstu papildinās)

II. Situācija ekonomikas, finanšu un nodarbinātības jomā

5. Ekonomikas un finanšu krīze radīja smagus pārbaudījumus pasaules ekonomikai, un tā izraisīja vissmagāko ekonomikas lejupslīdi kopš 1930. gadiem. Lai novērstu krīzi, ES un tās dalībvalstis ir īstenojušas plašu virkni ārkārtas pasākumu, tostarp 2008. gada decembrī apstiprināto Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Atbalsta pasākumi ir bijuši ļoti svarīgi, atjaunojot uzticību finanšu tirgiem un nodrošinot to pareizu darbību, kā arī mazinot krīzes ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību.
6. Ekonomikas situācija ir stabilizējusies un pašāvība palielinās. Prognozes liecina, ka 2010. gadā atveseļošanās irniecīga, taču 2011. gadā atgriezīsies spēcīgāka izaugsme. Taču neskaidrība un nestabilitāte aizvien saglabājas un paredzams, ka nodarbinātības un sociālie apstākļi 2010. gadā turpinās pasliktināties. Tāpēc būtu jāturpina īstenot ekonomikas atbalsta politika, un tā būtu jāatceļ tikai tad, kad atveseļošanās būs pilnībā nodrošināta. Lai veicinātu prognožu piepildīšanos un stiprinātu pašāvību, Eiropadome atkārtoti apstiprina to, cik svarīgi ir izstrādāt un izziņot uzticamas un saskaņotas stratēģijas, lai izbeigtu plaša mēroga stimulu politiku.

Izejas stratēģijas

7. Eiropadome uzsver, ka fiskālo izejas stratēģiju īstēnos saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, kas joprojām ir ES budžeta sistēmas stūrakmens. Ieteikumi valstīm, kam piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, it īpaši tie, ko Padome pieņēma 2009. gada 2. decembrī, ir svarīgs rīks, lai atjaunotu stabilas publiskās finanses. Šajā sakarā Eiropadome atkārtoti uzsver savus 20. oktobra secinājumus par fiskālo izejas stratēģiju un atgādina, ka stratēģijā būs iekļauta konsolidācija, kas būtiski pārsniedz likmi 0,5 % no IKP gadā, to apvienojot ar strukturālām reformām, kas būs ilgtermiņa fiskālās ilgtspējas pamatā. Fiskālajai konsolidācijai būtu jā sākas vēlākais 2011. gadā – agrāk dažās dalībvalstīs, kurās būs atbilstīgi ekonomikas apstākļi –, ja Komisijas prognozes turpinās liecināt par to, ka atveseļošanās nostiprinās un kļūst pašpietiekama.

8. Ir vajadzīgas plašākas izejas stratēģijas, ņemot vērā arī nepieciešamību pakāpeniski samazināt finansiālā atbalsta shēmas. Turpmākajā darbā jāvadās pēc principiem, ko Padome attiecībā uz atbalsta atcelšanu finanšu nozarei izklāstīja 2009. gada 2. decembrī. Ļoti svarīgi ir izstrādāt koordinētu pieeju, kurā ņemta vērā finanšu stabilitāte un atsevišķu dalībvalstu apstākļi un ar ko finanšu iestādēm dod progresīvus stimulus, lai pārtrauktu atkarību no publiskā finansiālā atbalsta.
9. Eiropadome uzsvēra, ka valsts atbalsta pasākumu pakāpeniskai izbeigšanai vajadzētu būt pienācīgi koordinētai dalībvalstu starpā, lai izvairītos no negatīvām savstarpējās ietekmes sekām, ka, nosakot izejas pasākumu grafiku, būtu jāņem vērā plašs elementu loks, un ka – atkarībā no atsevišķu dalībvalstu apstākļiem – atbalsta pakāpeniska izbeigšana būtu jāsāk ar valdības garantiju atcelšanu.
10. Eiropadome mudina Padomi turpināt darbu ar izejas stratēģijām un līdz 2010. gada martam ziņot par rezultātiem gan fiskālajā jomā, gan finanšu nozarē.

Finanšu tirgi

11. Finanšu krīze ir skaidri norādījusi uz pašreizējās regulatīvās sistēmas un finanšu iestāžu uzraudzības mehānismu trūkumiem. Eiropadome pauž gandarījumu par Padomes ātro un izlēmīgo rīcību, piekrītot izveidot pilnīgi jaunu finanšu uzraudzības struktūru Eiropā. Šo jauno struktūru veido, lai atjaunotu patērētāju un investoru uzticību finanšu tirgiem, lai nodrošinātu labāku aizsardzību pret ekonomikas pārkaršanu un krīzēm nākotnē un lai stiprinātu stabilitāti un saskaņotu uzraudzību ar patieso tirgus integrāciju.

12. Eiropadome pauž gandarījumu par Padomes panākto vispārējo pieeju attiecībā uz visu Eiropas Savienības jaunas uzraudzības sistēmas elementu kopumu. Jaunā Eiropas Sistēmisko risku komiteja Eiropas Savienībā nodrošinās sistēmu makrolīmeņa stabilitātes risku pārraudzībai un izdos riska brīdinājumus un ieteikumus par korektīvu rīcību būtisku risku gadījumā. Trīs jaunās banku, apdrošināšanas un vērtspapīru tirgu uzraudzības iestādes attīstīs kopējus tehniskus standartus, uzraudzītāju kolēģijās tām būs liela nozīme koordinācijas ziņā, tās būs spējīgas efektīvi rīkoties ārkārtas finanšu apstākļu gadījumā un nodrošinās saskaņotu ES tiesību aktu piemērošanu *inter alia*, izmantojot saistošu starpniecību. Eiropadome gaida drīzu attiecīgā dokumentu kopuma pieņemšanu Eiropas Parlamentā, lai jaunā sistēma varētu sākt darboties 2010. gada laikā.
13. Padomes pieņemtā vispārējā pieeja attiecībā uz grozījumiem Kapitāla prasību direktīvā ir nākamais solis, lai saistībā ar finanšu krīzi stiprinātu finanšu regulējumu. Ar tiem palielina kapitāla prasības attiecībā uz atsevišķām banku darbībām un ievieš skaidrus un saistošus atlīdzības noteikumus, kas ir saskaņā ar G20 vadītāju apstiprinātajiem noteikumiem. Ar atlīdzības politiku finanšu nozarē jāveicina droša un efektīva riska pārvaldība, un tai būtu jāveicina ekonomikas krīžu novēršanā nākotnē. Eiropadome tagad gaida drīzu galīgu vienošanos Eiropas Parlamentā. Eiropadome aicina finanšu sektorā nekavējoties īstenot saprātīgu kompensāciju praksi un pauž gandarījumu par Komisijas nodomu cieši pārraudzīt saprātīgas atlīdzības principu īstenošanu. Turklāt Eiropadome aicina nodrošināt turpmāku virzību attiecībā uz procikliskuma samazināšanu banku nozarē un aicina Komisiju 2010. gadā nākt klajā ar turpmākiem priekšlikumiem, ņemot vērā Bāzeles Komitejā notiekošo darbu.
14. Eiropadome arī uzsver, ka ir jāpaātrina darbs ar direktīvu par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, kurā arī būtu jāpievēršas pienācīgas atlīdzības politikas jautājumiem. Tā atzinīgi vērtē par Komisijas ieceri 2010. gadā iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai uzlabotu atvasināto instrumentu tirgu stabilitāti un pārskatāmību.

15. ES saskaras ar būtiskiem strukturāliem pārbaudījumiem. Tāpēc pirms desmit gadiem sāka īstenot Lisabonas stratēģiju. Šī stratēģija bija lietderīga, lai izveidotu pamatu Eiropas konkurētspējas stiprināšanai un strukturālu reformu sekmēšanai. Tagad ir laiks izvērtēt Lisabonas stratēģijas ietekmi un, galvenokārt, domāt par turpmāku virzību. Ņemot vērā krīzes ekonomisko un sociālo ietekmi, kā arī sabiedrības novecošanas un klimata pārmaiņu radītos pārbaudījumus, vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīga jauna pieeja. Lai turpinātu uzlabot konkurētspēju un palielinātu ES izaugsmes potenciālu, vērienīgā un pilnveidotā jaunā stratēģijā politikas jomas jāgroza, novirzot tās uz ilgtermiņa reformām.
16. Laiks līdz Eiropadomes pavasara sanāksmei būtu jāizmanto, lai noteiktu tādas ES 2020. gada stratēģijas elementus un lai izpētītu, kā nodrošināt stabilas publiskās finanses, vienlaikus saglabājot investīcijas un sociālo labklājību, kā izveidot iekļaujošus un efektīvus darba tirgus, kā vēl vairāk stiprināt iekšējo tirgu un kā pilnīgi izmantot ārējo tirdzniecību un atvērtību. Citi svarīgi pētāmi jautājumi ir saistīti ar "zaļākas" ekonomikas radītiem ieguvumiem, uzņēmējdarbības vides uzlabošanu un mūsu tautsaimniecību zināšanu pamata stiprināšanu, arī pētniecību un novatorismu. Šajā sakarā jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu sociālu kohēziju un dzimumu līdztiesību.
17. Vienlaikus Eiropadome aicina uz jaunām pārdomām par izmantojamo metodoloģiju; ir vajadzīga efektīvāka un pārskatāmāka pārvaldības struktūra, kas veidota, lai sasniegtu taustāmus rezultātus. Saistībā ar to ļoti svarīga ir politikas pasākumu pārraudzība un izvērtēšana. Turpmākas pārdomas ir vajadzīgas arī attiecībā uz to, kā vislabāk izmantot valstu ieteikumus, stiprināt saikni starp valsts un ES pasākumiem un palielināt valstu atbildību, aktīvāk iesaistot sociālos partnerus, kā arī reģionālās un vietējās iestādes.
18. Eiropadome ņem vērā Komisijas sāktu apspriešanos par iecerēto stratēģiju, un cer cik vien iespējams agri 2010. gada sākumā sagaidīt vērienīgu priekšlikumu, lai to varētu pilnībā apspriest Eiropadomes 2010. gada pavasara sanāksmē.

19. Saskaņā ar Lisabonas Līgumu ilgtspējīga attīstība joprojām ir viens no Eiropas Savienības pamatmērķiem. Kā uzsvērts prezidentvalsts ziņojumā par Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2009. gada pārskatīšanu (dok. 16818/09), šī stratēģija arī turpmāk sniegs ilgtermiņa redzējumu un nodrošinās vispārējo politisko pamatu visām Savienības politikām un stratēģijām.
 20. Ir steidzami jāpievēršas vairākām tendencēm, kas kavē ilgtspējīgu attīstību. Ir vajadzīgi būtiski papildu centieni, lai ierobežotu klimata pārmaiņas un tām pielāgotos, lai samazinātu lielo enerģijas patēriņu transporta nozarē un lai apturētu pašreizējo bioloģiskās daudzveidības mazināšanos. Nākotnē lielāka uzmanība būs jāpievērš pārejai uz drošu un ilgtspējīgu zemu oglekļa emisiju un zema resursu patēriņa ekonomiku. Turpmākos pārskatos būtu skaidrāk jāprecizē prioritāri pasākumi. Būtu jāstiprina pārvaldība, tostarp īstenošanas, pārraudzības un turpmāku pasākumu mehānismi, piemēram, precizējot saikni ar jauno ES stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam un citām daudznozaru stratēģijām.
-
21. Eiropadome pauž gandarījumu par Komisijas ieceri izveidot visām dalībvalstīm un tālākajiem reģioniem pieejamu forumu "Eiropa līdz vistālākajām robežām", kā izklāstīts Komisijas 2008. gada 17. oktobra paziņojumā. Pirmais forums notiks Briselē 2010. gada 27. un 28. maijā, un pēc tam tas notiks reizi divos gados.
 22. Eiropadome atgādina par mērķi veikt vispusīgu budžeta pārskatīšanu, aptverot visus ES izdevumu un resursu aspektus. Eiropadome aicina Komisiju nākt klajā ar ziņojumu, lai Padome varētu dot norādes par prioritātēm 2010. gada laikā.

III. Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa pilsoņu un viņu aizsardzības labā

23. Piecus gadus pēc Hāgas programmas Savienībai ir pienācis laiks pārskatīt savu politiku, lai varētu efektīvi pārvarēt jaunos pārbaudījumus. Šim nolūkam Eiropadome pieņēma jaunu daudzgadu programmu laikposmam no 2010. līdz 2014. gadam – Stokholmas programmu.
24. Eiropadome uzskata, ka nākamo gadu prioritāte ir pievērst uzmanību to pilsoņu un citu personu interesēm un vajadzībām, par kuriem Eiropas Savienībai ir atbildīga. Būs jārisina uzdevums – nodrošināt pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu un integritāti, vienlaikus garantējot drošību Eiropā. Vissvarīgāk ir panākt, lai tiesībaizsardzības pasākumi, kā arī pasākumi, ar ko nodrošina indivīdu tiesības, tiesiskumu un starptautiskās aizsardzības noteikumus, būtu saskaņoti un viens otru pastiprinātu. Stokholmas programmā galvenā uzmanība ir veltīta turpmāk izklāstītajām prioritātēm.
25. ***Veicināt pilsoniskumu un pamattiesības.*** Eiropas pilsoniskumam ir jākļūst par taustāmu realitāti. Brīvības, drošības un tiesiskuma telpai vispirms ir jābūt vienotai pamattiesību aizsardzības telpai. Ir jāturpina Šengenas zonas paplašināšana. Respekts pret cilvēku un cilvēka cieņu, kā arī citu Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā minēto tiesību ievērošana ir svarīgākās vērtības. Tā, piemēram, minēto brīvību izmantošana un pilsoņu tiesības uz privāto dzīvi ir jāsaglabā ārpus valsts robežām, sevišķi aizsargājot personas datus. Ir jāņem vērā neaizsargātu personu īpašās vajadzības, un Eiropas pilsoņiem un pārejējiem iedzīvotājiem ir jāspēj savas konkrētās tiesības pilnīgi izmantot Eiropas Savienībā un, attiecīgos gadījumos, pat ārpus tās.

26. ***Tiesību un tiesiskuma Eiropa.*** Ir jāpadziļina Eiropas tiesiskuma telpas īstenošana, lai novērstu pašreizējo sadrumstalotību. Būtu jādod prioritāte mehānismiem, kas palielina tiesu iestāžu pieejamību, lai tādējādi cilvēki varētu izmantot savas tiesības visā Savienībā. Tāpat būtu jāuzlabo juridisko speciālistu sadarbība un viņu apmācība, un būtu jāmobilizē līdzekļi, lai likvidētu juridisko aktu atzīšanas šķēršļus citās dalībvalstīs.
27. ***Eiropa, kas aizsargā.*** Būtu jāizstrādā iekšējās drošības stratēģija, lai vēl vairāk uzlabotu drošību Savienībā un tādējādi aizsargātu Eiropas pilsoņu dzīvību un drošību, kā arī lai vērstos pret organizētu noziedzību, terorismu un citiem draudiem. Lai panāktu lielāku drošību Eiropā, ar stratēģiju būtu jācenšas stiprināt sadarbību tiesībsardzības, robežu pārvaldības, civilās aizsardzības, katastrofu pārvarēšanas jomā, kā arī tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Turklāt Eiropas Savienībai ir jābalsta savs darbs uz dalībvalstu savstarpēju solidaritāti un pilnīgi jāizmanto iespējas, ko sniedz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 222. pants.
28. ***Piekluve Eiropai globalizētā pasaulē.*** Ir jāpanāk, lai uzņēmēju, tūristu, studentu, zinātnieku, darba ņēmēju, personu, kam vajadzīga starptautiska aizsardzība, un citu cilvēku ar pamatotu vēlēšanos iekļūt ES teritorijā piekluve Eiropai būtu efektīvāka un lietderīgāka. Vienlaikus Savienībai un tās dalībvalstīm ir jāgarantē savu pilsoņu drošība. Šo mērķu labā būtu jāizstrādā integrēta robežu pārvaldības politika un vīzu politika.

29. ***Migrācijas un patvēruma jomā atbildīga un solidāra Eiropa, kas iesaistās partnerībā.*** Uz nākotni vērstas un vispusīgas Eiropas migrācijas politikas pilnveidošana, pamatojoties uz solidaritāti un atbildību, joprojām ir svarīgs Eiropas Savienības politikas mērķis. Ir iedarbīgi jāīsteno visi attiecīgie juridiskie instrumenti, un būtu pilnīgi jāizmanto attiecīgās aģentūras un biroji, kas darbojas šajā jomā. Labi pārvaldīta migrācija var sniegt ieguvumu visām iesaistītajām personām. Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakts nodrošina skaidru pamatu turpmākai attīstībai šajā jomā. Eiropai būs vajadzīga elastīga politika, kas atsaucas uz dalībvalstu prioritātēm un vajadzībām un dod iespēju migrantiem pilnīgi izmantot savu potenciālu. Personām, kam vajadzīga aizsardzība, jānodrošina piekļuve juridiski drošām un iedarbīgām patvēruma procedūrām. Turklāt, lai Eiropas Savienībā saglabātu uzticamas un noturīgas imigrācijas un patvēruma sistēmas, ir jānovērš, jākontrolē un jāapkaro nelegāla migrācija, jo ES piedzīvo arvien lielāku spriedzi, ko rada nelegālas migrācijas plūsmas, it īpaši dalībvalstīs pie ES ārējām robežām, tostarp dienvidu robežām, kā minēts Eiropadomes 2009. gada oktobra secinājumos.
30. ***Eiropas nozīme globalizētā pasaulē – ārējā dimensija.*** Ārējās dimensijas svarīgums ES politikā brīvības, drošības un tiesiskuma jomā norāda uz to, ka šīs politikas jomas ir vairāk jāintegrē Eiropas Savienības vispārējā politikā. Ārējā dimensija ir būtiska, lai risinātu galvenās problēmas, ar ko sastopamies, un lai dotu lielākas iespējas ES pilsoņiem strādāt un iesaistīties uzņēmējdarbībā ar valstīm visā pasaulē. Tiesiskuma, brīvības un drošības ārējā dimensija ir ļoti svarīga, lai sekmīgi īstenotu šīs programmas mērķus, un tā īpaši būtu jāņem vērā visos pārējos ES ārpolitikas aspektos, un tai ir jābūt pilnīgi saskaņotai ar tiem.
31. Eiropadome aicina Komisiju iesniegt Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānu, kas būtu jāpieņem, vēlākais, 2010. gada jūnijā, un līdz 2012. gada jūnijam iesniegt vidusposma pārskatu.

IV. Kopenhāgenas konference par klimata pārmaiņām

32. Kopenhāgenas konference starptautiskajai sabiedrībai dod vēsturisku iespēju kopīgi rīkoties, lai reaģētu uz klimata pārmaiņu radītajiem pārbaudījumiem. Eiropadome atgādina par 2009. gada 30. oktobrī pieņemto sarunu nostāju. Visām pusēm ir jādara viss iespējamais, lai varētu noslēgt pasaules mēroga, vispusīgu un vērienīgu Kopenhāgenas nolīgumu, kurā būs iekļauti visi Bali rīcības plāna aspekti. Viens no Kopenhāgenas nolīguma priekšnosacījumiem ir – tajā jāizmanto vispārpieņemti un pārskatāmi starptautiski standarti, lai izmērītu, uzrādītu un pārbaudītu siltumnīcefekta gāzu emisijas, tādējādi nodrošinot saistību, darbību un atbalsta pārskatāmību. Pēc nolīguma, vēlams sešu mēnešu laikā pēc Kopenhāgenas konferences, būtu pilnīgi jāpabeidz izstrādāt juridiski saistošu instrumentu laikposmam no 2013. gada 1. janvāra.
33. Šajā sakarā Eiropadome pauž gandarījumu par emisiju samazināšanas apņemšanos, ko nesen paidušas vairākas valstis. Mūsu kopējam mērķim jābūt – saglabāt globālo sasilšanu zem zinātniski pamatotās divu grādu robežas. Dažas puses vēl nav iesniegušas piedāvājumus, kas atbilstu šim mērķim. Eiropadome tās mudina to bez kavēšanās izdarīt.
34. Eiropas Savienība ir viens no galvenajiem spēkiem cīņā pret klimata pārmaiņām. Saistībā ar pasaules mēroga vispusīgu nolīgumu laikposmam pēc 2012. gada ES atgādina savu piedāvājumu, proti, līdz 2020. gadam panākt 30 % samazinājumu salīdzinājumā ar 1990. gada rādītājiem, ar nosacījumu, ka citas attīstītās valstis apņemas panākt līdzīgus emisiju samazinājumus un jaunattīstības valstis sniedz atbilstīgu ieguldījumu saskaņā ar to pienākumiem un attiecīgajām spējām.

35. Kopenhāģenas nolīgumā būtu jāietver noteikumi par tūlītēju rīcību sākot ar 2010. gadu. Eiropadome apzinās, ka tam būs vajadzīgs lielāks finansiāls atbalsts. Uzreiz pieejamam starptautiskam publiskam atbalstam būtu jāietver konkrēts un atsevišķs atbalsts pasākumiem, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, mazinātu to sekas un stiprinātu spējas, īpašu uzmanību pievēršot vismazāk attīstītām valstīm. ES aicina attīstītās valstis paziņot par to ieguldījumiem tāda atbalsta sniegšanā. ES dalībvalstis ir gatavas laikposmam no 2010. līdz 2012. gadam uzreiz pieejamā finansējumā ieguldīt vismaz EUR [X] miljardus.

V. Paplašināšanās

[tekstu paredzēts papildināt pēc Ārlietu padomes sanāksmes]

VI. Ārējās attiecības

Austrumu partnerība un Savienība Vidusjūrai

36. Eiropadome atzinīgi vērtē sāktu Austrumu partnerības īstenošanu kopš tās izziņošanas 2009. gada 7. maijā Prāgā notikušajā samitā un ar gandarījumu norāda uz nesen veiktiem pasākumiem, lai stiprinātu un padziļinātu ES un tās partneru attiecības. Eiropadome uzsver Eiropas Savienības apņemšanos turpināt īstenot Austrumu partnerību un veicināt partnervalstu Eiropas integrāciju.

37. Eiropadome uzsver, ka ir svarīgas stiprākas partnerattiecības starp ES un Vidusjūras reģiona partnervalstīm, un pauž gandarījumu par attiecību stiprināšanas procesu, kā arī centieniem uzlabot sadarbību un dialogu un izveidot jaunas Savienības Vidusjūrai struktūras.

Irāna

38. Eiropadome atzinīgi vērtē pievienoto deklarāciju par Irānu.

[tekstu apspriedīs Ārlietu padomes sanāksmē]
